

Finanční arbitř

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x,
e-mail: arbitr@finarbitr.cz,
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo:

FA/4723/2016

Spisová značka (uvádějte vždy
v korespondenci):

FA/RI/118/2016

U s n e s e n í

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 3. 2. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh ■■■, zastoupený na základě plné moci ze dne 27. 10. 2015 Mgr. Jakubem Trávníčkem, advokátem, evid. č. ČAK 12917, se sídlem Jílkova 199, 615 00 Brno (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti U.D.R. United Development Resources Establishment, Felbaweg 10, 9494 Schaan, Liechtenstein, číslo registrace v obchodním rejstříku Lichtenštejnského knížectví FL-0001.088.711-9 (dále jen „Instituce“), vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci vyplacení 2.030 dolarů ze smlouvy o obhospodařování portfolia, takto:

Řízení se podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje, neboť návrh je nepřípustný podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi, protože spor nenáleží do působnosti arbitra.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se v řízení domáhá vyplacení částky ve výši 2.030 dolarů, která je zůstatkem investice Navrhovatele investované prostřednictvím smlouvy o obhospodařování portfolia, kterou Instituce Navrhovateli po jeho odstoupení od smlouvy o obhospodařování portfolia nevyplatila.

Finanční arbitř při zkoumání podmínek řízení zjistil, že smlouva o obhospodařování portfolia uzavřená dne 22. 3. 2001 mezi Navrhovatelem a Institucí (dále jen „Smlouva o obhospodařování portfolia“) je smlouvou, ve které se sjednává investiční služba obhospodařování majetku zákazníka, je-li jeho součástí investiční nástroj, na základě volné úvahy v rámci smluvního ujednání podle § 4 odst. 2 písm. d) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“), a to mezi zahraniční osobou nevedenou v seznamu České národní banky jako zahraniční obchodník s cennými papíry a spotřebitelem (finanční arbitř v řízení nezjistil, že by Navrhovatelé neuzavírali smlouvu v postavení spotřebitele podle § 419 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

Pro vymezení působnosti finančního arbitra v oblasti investičních služeb je rozhodující znění § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi. Podle § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi je finanční arbitr příslušný k rozhodování sporu spadajícího jinak do pravomoci českých soudů mezi „*obchodníkem s cennými papíry, vázaným zástupcem, obhospodařovatelem investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu nebo investičním zprostředkovatelem při poskytování investičních služeb nebo při výkonu činností podle § 11 odst. 1 písm. c) až f) zákona o investičních společnostech a investičních fondech.*“

Podle § 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu „*obchodník s cennými papíry je právnická osoba, která poskytuje investiční služby na základě povolení České národní banky k činnosti obchodníka s cennými papíry.*“ Pro účely vymezení působnosti je tedy rozhodující, zda určitá osoba je obchodníkem s cennými papíry, vázaným zástupcem, obhospodařovatelem investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu nebo investičním zprostředkovatelem, a ne skutečnost, že se nachází v obdobném postavení jako zahraniční osoba poskytující identické investiční služby. Instituce definiční znaky obchodníka s cennými papíry nespĺňuje, protože není právnickou osobou, která poskytuje investiční služby na základě povolení České národní banky k činnosti obchodníka s cennými papíry. Instituce nespĺňuje ani předpoklady pro udělení povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry podle § 6 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Instituce není ani vázaným zástupcem, obhospodařovatelem investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu nebo investičním zprostředkovatelem ve smyslu relevantních ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu, resp. zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o investičních společnostech a investičních fondech“).

Váže-li zákonodárce působnost finančního arbitra v oblasti investičních služeb na taxativně vyjmenované subjekty (poskytující investiční služby) upravené v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu a v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech je působnost finančního arbitra zaměřena subjektivně, vztahuje se jen na subjekty naplňující zákonné definice těchto institucionálních subjektů (věcnou působnost finančního arbitra zde tedy determinuje okruh stanovených subjektů, nikoli okruh „poskytovatelů investičních služeb“ jako obecné skupiny různorodých osob zavazujících se poskytnout investiční služby, a to bez ohledu na zemi sídla poskytovatele nebo dokonce bez ohledu na získání veřejnoprávní oprávnění k poskytování služeb).

Finanční arbitr nemůže rozšiřovat svoji působnost nad rámec toho, co mu svěřil zákonodárce. Pokud by měl zákonodárce v úmyslu stanovit působnost finančního arbitra v oblasti investičních služeb širěji, tak aby například zahrnovala všechny subjekty potencionálně poskytující investiční služby, musel by tak v souladu s ústavními principy demokratického státu učinit jinak, a to jasně a jednoznačně.

Finanční arbitr je orgánem veřejné moci ve smyslu čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky „*[s]tátní moc slouží všem občanům a lze jí uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon*“ a podle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod „*[s]tátní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví*“. I podle ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu, podle kterého se v řízení před finančním arbitrem postupuje, nestanoví-li zákon o finančním arbitrovi jinak, platí, že „*[s]právní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena*“.

S ohledem na zásadu právní jistoty je pak finanční arbitr přesvědčen, že nelze účastníky sporu vystavit nebezpečí, že meritorní rozhodnutí ve věci vydané finančním arbitrem následně shledá soud nicotným, neboť příslušnost finančního arbitra k rozhodnutí ve věci nebyla zákonem dána.

Podle § 20 zákona o finančním arbitrovi finanční arbitr spolupracuje na základě vzájemnosti s obdobnými orgány mimosoudního řešení spotřebitelských sporů v ostatních členských jiných státech, zejména ve státech tvořících Evropský hospodářský prostor a s orgány Evropské unie. Finanční arbitr má rozhodovat především tam, kde bude plně využito jeho zákonných oprávnění k rychlému a efektivnímu rozhodnutí sporu. Pokud tak rozhodnout nemůže, měl by na základě spolupráce s obdobnými orgány ve státech tvořících Evropský hospodářský prostor pomoci najít řešení k rychlému a efektivnímu sporu jinde v Evropském hospodářském prostoru. Pro tyto účely založila Evropská komise síť subjektů příslušných pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů z oblasti finančních služeb v zemích tvořících Evropský hospodářský prostor (tzv. síť FIN-NET), jíž je finančním arbitrem členem.

V souladu s ustanovením § 20 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi stanovím povinnost poskytnout spotřebiteli na žádost poučení o příslušném orgánu v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor finanční arbitr Navrhovatele předem poučuje, že takovým orgánem je v tomto případě s největší pravděpodobností Lichtenštejnský smírčí orgán pro řešení sporů z oblasti finančních služeb (Liechtensteinische Schlichtungsstelle im Finanzdienstleistungsbereich; Dr. Peter Wolff, Rechtsanwalt; Mitteldorf 1; Postfach 343; 9490 Vaduz; Fürstentum Liechtenstein).

Finanční arbitr současně Navrhovatele poučuje, že finanční arbitr nepředstavuje jedinou právní cestu k nalezení spravedlnosti spočívající ve vydání právně závazného a vynutitelného rozhodnutí. I v případě, kdy finanční arbitr není příslušný daný spor řešit, může být s ohledem na některé skutečnosti daného případu k řešení sporu příslušný český obecný soud. To znamená, že zastavením řízení před finančním arbitrem navrhovatelé nejsou kráceni na svém ústavním právu na soudní ochranu.

Rozhodnutím finančního arbitra tedy není dotčeno právo Navrhovatele domáhat se svých práv v řízení před obecnými soudy České republiky. Stejně tak zůstává nedotčeno právo Navrhovatele obrátit se s podnětem na příslušný orgán dohledu nebo státního dozoru, případně Policii České republiky.

Na základě výše uvedené skutečnosti rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto usnesení lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

V Praze dne 12. 4. 2016

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr